

ARGENTOPANTON [Strasbourg.]

Ἡ σημαντικὴ αὕτη πόλις, πρωτεύουσα τοῦ γαλλικοῦ Νομοῦ τοῦ Κάτω Ῥήνου (Bas-Rhin) ἀπέχει τέσσαρα περίπου χιλιόμετρα τοῦ ποταμοῦ τούτου, διέρχεται δ' αὐτὴν τὸ παραποτάμιον Ἰλλ, συμβάλλον ἀπωτέρω πρὸς τὸν Ῥήνον. Ἡ πραγματικὴ συγχώνευσις αὐτῆς μετὰ τῆς Γαλλίας χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1681, ἐν ᾧ αἱ λοιπαὶ γερμανικαὶ ἐπαρχίαι αἱ ἀποτελοῦσαι τὴν ὑπὸ τῶν Γάλλων καλουμένην **Alsace** (γερμανιστὶ **Elsass**) εἶχον κηρυχθῆ γαλλικαὶ ἀπὸ τοῦ 1648, συνεπεία τῆς συνθήκης τοῦ **Munster**, τῆς θεσάσης πέραις εἰς τὸν μακρὸν πόλεμον ὃν ἡ Γαλλία, συμμάχους ἔχουσα τὴν Σουηδίαν, τὴν Ὀλλανδίαν, τὴν Σαβαυδίαν καὶ τὴν Πορτογαλίαν, διεστήρει κατὰ τῆς γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῆς Ἰσπανίας. Ἐκτοτε οἱ κάτοικοι τῆς **Alsace** συνέδεσαν ἀναποσπάστως τὴν τύχην αὐτῶν πρὸς τὴν τῶν Γάλλων, καὶ, ἂν καὶ διατηροῦσιν εἰς ἐτι τὴν γερμανικὴν διάλεκτον, τὰ αἰσθήματα ὅμως αὐτῶν ὑπὲρ τῆς γαλλικῆς πατρίδος εἰσι ζωηρότατα· παρέσχον δὲ καὶ παρέχουσιν εὐφυεῖς καὶ ἀνδρείας λόγους εἰς τὸν γαλλικὸν στρατόν.

Τὸ Ἀργεντόρατον, πόλις εὐδαίμων καὶ καθ' ἑκάστην αὐξανομένη, ἀριθμεῖ τὴν σήμερον ὑπὲρ τὰς 77,000 κατοίκων. Ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐπεχείρησεν, ὡς λέγεται, ὁ Γούττεμπεργ τὰς πρώτας αὐτοῦ τυπογραφικὰς δοκιμὰς περὶ τὸ 1436 ἢ 1440, δι' ὃ καὶ ἀνηγέρθη αὐτῷ ἐν αὐτῇ, τῷ 1840, ἀνδρίας καλλιτεχνηθεὶς ὑπὸ τοῦ περιωνύμου γλύπτου Δαυίδ (**David d'Angers**).

Ἡ περιφέρεια τῆς πόλεως εἶναι ἐξ χιλιάδας πεντακόσια ἐβδομήκοντα ὀκτὼ μέτρα· σχεδὸν δ' εἰς τὸ κέντρον αὐτῆς εὐρίσκεται ἡ θρυμαστὴ μητρόπολις, ἥς παραθέτομεν τὴν εἰκόνα. Τετρακόσια εἰκοσι τέσσαρα ἔτη ἐπιμονῆς ἐδέησαν ὅπως κτισθῇ τὸ λαμπρὸν τοῦτο μνημεῖον, καὶ ἐν τούτοις ἔμεινε καὶ ἴσως μείνῃ διὰ παντὸς ἀτελές, διότι, ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ τοῦ ὕλισμου, τίς ποτε θέλει θυσιάσει τὸ πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ἐλλείποντος κωδωνοστασίου ἀνγκαιὸν ποσόν; Τὸ ὑπάρχον κωδωνοστάσιον ἔχει ὕψος ἑκατὸν τεσσαράκοντα πάντε μέτρων, περιέχει δὲ τὸ γνωστὸν ἀστρονομικὸν ὥρολόγιον.

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, ἐν ἔτει 1837, τὸ Ἀργεντόρατον ὑπῆρξε τὸ θέατρον τῆς πρώτης συνωμοσίας τοῦ Λοδοβίκου Ναπολέοντος, τοῦ νῦν Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων.

Π.

ANAMIKTA.

Ἐπιστολὴ Β' (1).

Τῷ Διευθυντῇ τῆς Παρδώρας.

Ἐν Ἑρμουπόλει, τῇ 26 Μαρτίου 1865.

Ὁ Βάϊρων, ἂν δὲν λανθάνωμι, ἔλεγε· « Δός μοι μολυβδοκόνδυλον καὶ τεμάχιον χάρτου, καὶ ζῶ καὶ εἰς χωρίον. » Ἐγὼ δὲ παρωδῶν τοῦ βρετανοῦ ποιητοῦ τὸ λόγιον· « Ἀπάλλαξον, ἐπιφωνῶ, τὰς ἀκοάς μου ἀπὸ τοῦ βόμβου τῆς καλουμένης ἐλληνικῆς πολιτικῆς, καὶ ὑπόσχομαι νὰ ἐγκαταβιῶσω καὶ εἰς τὴν Γύαρον. » Φαντάσθητι λοιπὸν πόσον τέρπομαι διατρίβων ἐνταῦθα, ὅπου μάλιστα μὴ οὔσης ἐρημίας ἀλλ' ἐνεργείας καὶ ζωῆς, τοῦ μὲν ἀπαισίου ἐκείνου βόμβου αἱ δυσχερεῖς ἀπηχῆσεις πνίγονται εὐτυχῶς κατὰ τὸ μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Σύρας πέλαγος, εὐρίσκω δὲ καὶ γραφίδα καὶ χάρτην καὶ λόγου ὑπόθεσιν. Δὲν λέγω ὅτι οἱ ἐνταῦθα ἀδιαφόρως ἔχουσι πρὸς τὰ δημόσια· μόνον οἱ ἄστεγοι, οἱ χρεωκόποι καὶ οἱ φίλαρχοι στέλλουσιν εἰς κόρακας τὴν πατρίδα· ἐξ ἐναντίας οἱ Ἑρμουποῖται μεριμνῶσιν εἴπερ τις καὶ ἄλλος περὶ τῆς πολιτείας, ἀλλὰ περὶ τῆς πολιτείας καὶ οὐχὶ περὶ τῶν παρὰ τὰς θύρας αὐτῆς συνθλιβόμενων ἀρχογλυπταδῶν, ὅποιονδήποτε καὶ ἂν ἔχωσιν ὄνομα. Ὅτε χθὲς ἔλεγον πρὸς τινὰς ὅτι καὶ Βεελζεβούλ ἂν ὀνομάζεται ὅστις κατορθώσῃ νὰ κυβερνήσῃ τὴν Ἑλλάδα, πρῶτος ἐγὼ πεσὼν προσκυνήσω αὐτὸν, παρ' ὀλίγον μὲ ἡσπάζοντο. Τὴν φράσιν ταύτην ἀπαράλλακτον ἤκουσε παρ' ἐμοῦ ὑπομειδιῶν ὁ ἀμειδῆς Κωλέττης τὴν 6 Αὐγούστου 1844, καὶ τὸ μειδιάμα αὐτοῦ ἐσήμαινεν αὐταρέσκειν. Ἐπίστευεν ἴσως ὁ κερδολαχιδόφρων Ἡπειρώτης ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ Βεελζεβούλ· ἀλλ' εἰκοσιν ἔτη παρῆλθον ἔκτοτε καὶ δὲν ἀνέβη ἄχρις ὥρας ἐκ τῶν βασιλείων τοῦ Πλούτωνος ὁ προσδοκώμενος. Μὴ μάτην λοιπὸν ἐπιδιώκωμεν βελτίωσιν δι' ἀναστατώσεων καὶ ταραχῶν· διότι τίς ὁ ἱκανὸς νὰ κυβερνήσῃ μετ' αὐτὰς τὴν πατρίδα, εἰμὴ ἡμεῖς οἱ πρὸ αὐτῶν ἀνίκανοι; Ποῖα τὰ ὄργανα τὰ κληθησόμενα νὰ ἐφαρμόσωσι τοὺς νόμους σήμερον, εἰμὴ αὐτὰ ἐκεῖνα ἅτινα καὶ χθὲς ἐφῆρμαζον αὐτούς; Ὁ δὲ τῶν ἄλλων σπουδαιότερον, τίνας οἱ μέλλοντες νὰ πειθαρχήσωσι, νὰ ὑπακούσωσιν εἰς τοὺς νόμους, εἰμὴ ἡμεῖς οἱ χθὲς ἀπειθεῖς, οἱ καταλύσαντες αὐτούς; Ἐχεις ἀνάγκην παραδειγμάτων πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι καὶ χεῖρονα καθιστᾷ τὰ πράγματα ἢ ἀναστατώσεις, καθόσον μάλιστα συνταραττομένης τῆς κοινωνίας, ἀναβιβάζεται ἀπὸ τοῦ πυθμένου εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἡ ἀμόρφη, καὶ παρα-